

prøver at få tingene til at blive bredt længere ud end blot til at være i regeringens egne kontorer.

Som sagt: Vi støtter dagsordensforslaget, og vi vil opmuntre regeringen til at blive ved med at arbejde for at opnå resultater. Vi synes fra radikal side, at vi allerede kan påvise nogle resultater i arbejdet for åbenhed og større gennemskuelighed. Og vi synes, vi skal blive ved, også selv om fremskridtene ikke altid er så store, som vi kunne ønske.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Elisabeth Arnold var fremme med en betragtning om, at der egentlig slet ikke var noget demokratiproblem i EU. Det er endnu en bemærkelsesværdig betragtning; dem fremføres der mange af under denne debat.

Jeg vil godt for at få det helt konkret belyst spørge fru Elisabeth Arnold: Hvis nu bureaukraterne i Bryssel vedtager en ændring af økologiforordningen, således at man fremover i modstrid med, hvad vi ønsker her i landet, kan bruge pesticider og kunstgødning i økologisk produktion, har de danske vælgere så nogen som helst mulighed for at få lavet det om? Næ, det har de ikke. Eller det mener fru Elisabeth Arnold måske de har? Men det har de altså desværre ikke.

Og så hjælper det ikke, at fru Elisabeth Arnold henviser til, at hvis en amtskommune lukker et sygehus og borgerne er utilfredse med det, så kan de vælge et andet amtsråd. Ja, vist kan de det, men de kan altså ikke ved deres stemmeseddel på nogen tænkelig måde få ændret den økologiforordning, som kommer fra Bryssel.

Det er demokratiproblemet i en nøddeskal, og derfor synes jeg, at man skulle tage debatten om dette såkaldte demokratiske underskud alvorligt; det er et dårligt udtryk, så langt giver jeg fru Elisabeth Arnold ret, men problemet er så sandelig reelt.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg bliver så ked af det, når jeg giver anledning til at gøre fru Elisabeth Arnold sur og vrissen. Det kan jeg forstå jeg har gjort i dag og i almindelighed gør ved min handlemåde i EU-politikken, men det synes jeg egentlig er lidt forunderligt.

Jeg kan forstå, at fru Elisabeth Arnolds holdning er, at Dansk Folkepartis ene formål i

EU-politikken er at sabotere og ødelægge, og jeg vil gerne spørge fru Elisabeth Arnold, om det nu egentlig også er helt gennemtænkt. Vi sidder også fra Dansk Folkepartis side i Folketingets Europaudvalg hver eneste fredag og afgiver mandater, tilslutter os regeringens forhandlingslinje på nogle områder og siger nej på andre områder, forsøger sagligt at sætte os ind i den meget store stofmængde, som der er, og så støtter vi som sagt nogle ting og går imod andre.

Her i Folketingssalen tillader vi os at forsøge at udtrykke vores holdning så klart som muligt, så ingen er i tvivl. Det tror jeg også fru Elisabeth Arnold gør. Vi er ofte ikke enige.

Vi forsøger også at gøre vores indflydelse gældende, hvor vi i øvrigt måtte blive indbudt til at komme. Og her er jeg så ved det, jeg gerne vil spørge fru Elisabeth Arnold om:

Hvordan skal vi fra Dansk Folkeparti udøve en virkelig, hvad skal man sige, konstruktiv dialog med regeringen om, hvad regeringen skal gøre f.eks. på regeringskonferencen, når vi ikke har mulighed for at komme de steder i Statsministeriet, hvor det virkelig i de her minutter eller i hvert fald for ganske få timer siden foregår, hvor partiledere fra en række partier her i Folketinget med undtagelse af tre er blevet indbudt til de egentlige forhandlinger om Danmarks EU-politik?

(Kort bemærkning).

Ove Fich (S):

Der er kommet nogle betragtninger også fra fru Elisabeth Arnold omkring demokratiet, som jeg ikke helt forstår.

Det er jo sådan, at hvis borgerne i en bestemt kommune er utilfreds med deres amtsråd, så kan de selvfølgelig stemme på et andet amtsråd, men de kan ikke få det, de ønsker, fordi der er mange kommuner i amtet, og det er sådan set tilsvarende på europæisk plan. Hvis man i Danmark er utilfreds med EU-politikken, så kan man vælge danske politikere til Folketinget, men man kan ikke lave det helt om. Så jeg forstår ikke helt den forskel mellem EU-demokratiet og så det, vi kender i Danmark på mere lokalt plan.

Elisabeth Arnold (RV):

Først til hr. Keld Albrechtsen: Her må jeg sige, at hr. Keld Albrechtsen grundigt har misforstået min analogi eller mine betragtninger over demokratiets væsen. Jeg sagde netop, at så snart vi bevæger os uden for landegrænserne, har vi